

Erasmus élménybeszámoló – University of Maribor

2023/2024 Őszi félév, anglisztika alapszak

Alapszakos képzésem harmadévében lehetőségem volt az Erasmus pályázat segítségével egy félévet Szlovénia második legnagyobb városában eltölteni. A fogadó intézményem a kiutazásom előtt elküldött egy felületet ahol saját magam választhattam ki az óráimat, valamint különböző szállás lehetőségeket is küldtek arra az esetre ha valaki még nem találta volna meg a helyét. Letöltettek velünk egy „Telegram” nevezetű alkalmazást ahol két csoportot hoztak létre. Az egyikbe csak a felsőbb éves adminisztrátorok (ESN) tudtak írni, ezen a felületen kommunikáltak velünk, ide küldték be a programokat stb. A másik csoportban is benne voltak, viszont oda mi is írhattunk, így könnyű volt velük a kommunikáció. Továbbá többféle instagram oldaluk is volt/van így azokat is érdemes volt figyelemmel követni. A Telegram alkalmazáson keresztül egymással is könnyen kommunikáltunk, több szakos csoport került létrehozásra így már az első perctől kezdve könnyű volt a barátkozás.

Az első két hétben megrendezésre került a „welcome weeks” ahol két hétig különböző programokon vehettünk részt, a második hét végén pedig egy három napos szlovén körutazással zártuk. A „welcome weeks” programokért 60, a szlovén utazásért pedig 120 eurót fizettünk fejenként, viszont én a mai napig az egyik legjobb döntésemnek tartom, hiszen ezalatt a két hét alatt ismertem meg azokat az embereket akikkel utána minden napomat együtt töltöttem. A programok kifejezetten jók voltak. Volt „speed friending”, Barbie party, kocsmatúra, borkóstoló, néptánc, hajókázás, szlovén vacsora, pub quiz, túra, mozi est. A „welcome weeks”- en kívül nagyon sok más programot szervezett a kinti HÖK (ESN), így mindig volt mit csinálnunk.

A programok miatt ugyan a papírmunkát itthonra nagyon sietősen kellett csinálni, hiszen alig voltunk egy helyen. Talán ami még hátránynak fogható fel az az, hogy az első két hétben lehetetlen volt megjeleni az órákon, hiszen a programok sokszor délutánra estek, és az én óraim nagyrésze délután volt, így valamilyen szinten hátrányból indultam, de ettől függetlenül is azt gondolom, hogy 100%-osan megérte részt venni a programokon.

A félév közben lehetőségünk volt Prágába és Budapestre is elutazni. Én nem vettem részt a Pesti utazáson (karácsony környékén volt, a karácsonyi vásárt nézték meg és mivel mentem haza így nem volt értelme össze-vissza utazgatnom), viszont a Prágai út a mai napig egy kiemelkedő élmény mindenki számára. Volt előre szervezett városnézés, kocsmatúra, buli és szabadidős programok. Maga az út 197 euróba került, viszont szerintem teljesen megérte az árát.

Maga az egyetem és az oktatás nagyban különbözik attól amihez én a Károlin hozzászóltam. Az első nagy furcsaság, hogy nem volt semmilyen „attendance list” az óráimon, ha volt is nem sokat számított. Nem nagyon figyeltek arra ki hiányzott és hányszor, bár ez valószínű csak tanárfüggő. Mivel én mindent angolul tanultam, így az óraim a szlovén diákokkal együtt voltak, így nagyon sok tanár nem feltétlen tudta, hogy Erasmusos hallgatók vagyunk. Az iskola az Office Outlook-ot használja, a tanároknak is és a hallgatóknak is van külön iskolai email címe. Volt olyan tanárom akit sajnos nagyon nehéz volt elérni, alig válaszolt az emailjeimre és még mindig (február vége) van olyan jegyem amit nem írt be.

Arra érdemes felkészülni, hogy a félév nem csak később kezdődik de később is ér véget. Én például két hetet hagytam ki az utolsó félévemből emiatt, valamint így nyilván az

adminisztráció is tolódik a mobilitás elején és végén. Ezt érdemes előre leegyeztetni a tanárokkal itthon. Én az óráimat szerettem, a tanárok nagyon megértőek voltak bár úgy érzem nem feltétlen figyeltek a külföldi diákokra és a tananyagot sem töltötték fel sehova. Ez csak amiatt volt probléma számomra, mert volt olyan óra ahol nem tudtam rendszeresen ott lenni, a diákokat nem ismertem, így nem tudtam elkérni az anyagot. Volt olyan tanárom is aki nem nagyon adott le semmilyen anyagot így nem volt semmi kézzelfogható a vizsgára. Egy másik furcsaság az volt, hogy nem írtunk ZH-kat. Minden szemináriumi órához tartozott egy előadás és a félév végén írtunk vizsgát. De ezek szaktól és tanártól függően változnak.

A kollégiumon a „Meljska Residence” volt ami a város egyik kívül eső részén található. Az én egyetemem pont a város másik felén volt, így majdnem hogy 45 percet sétáltam oda-vissza naponta. Körülbelül 10 perce van egy Lidl és 15-re a busz valamint vonatállomás, de mivel a buszok nem olyan gyakran járnak az egyetemem felé (meg úgy általában), így inkább gyalogoltam. A buszjegyek az alkalmazáson keresztül 1,30 ha pedig a buszon veszi az ember akkor 2 euró. A buszokon kívül még lehet bicikliket használni amikhez szintén tartozott egy alkalmazás (MBAJK). Ha aktiváltuk az alkalmazást, kiválasztottuk a bicikliket akkor egy órán keresztül ingyen használhattuk őket. Ha túlléptük az időkorlátot akkor 3 eurót kellett fizetni de mivel a város elég kicsi, így egy óra bőven elég volt ahhoz, hogy A-ból B-be eljusson az ember. A kollégium nagyjából mindentől egy jó 20 perc sétára van, így nem feltétlen ez volt a legjobb választás. Egy két ágyas szobáért 200 még egy egyágyas szobáért 300 eurót kellett fizetni havonta. Az első két emeleten lévő szobákhoz volt privát fürdő, viszont az enyémmek nem volt, így a közös fürdőt használtuk. A harmadik emeleten a szobák mellett van a közös konyha. Összességében nem voltak hatalmas bajok velem, viszont nagyon sok Spanyol és Portugál hallgató van akik közül sajnos nem mindenki vette figyelembe azt, hogy másik 50 emberrel élnek együtt. A kollégium vezetők hozzáállása sem volt a lehető legjobb, ha valami baj volt akkor nem sikerült megoldani a problémát azonnal, a harmadik emeleti szobámban pedig az egész félév során probléma volt a fűtéssel.

Amit még szintén érdemes megemlíteni az az, hogy minden diák kedvezményesen ehet különböző éttermekben, nem csak Mariborban, hanem egész Szlovénia területén is. Minden diákkal letöltetnek egy alkalmazást, valamint segítenek beregisztrálni is. (Ehhez különböző időpontok voltak feltüntetve, el kellett menni az iskolához egyik közeli épülethez ahol az ESN tagjai segítettek a regisztrációban, ami nagyon hatékonyan ment.) Minden hónapban annyi kupont kaptunk amennyi munkanap van az adott hónapban, és ezeket Maribor legtöbb éttermében használni tudtuk. Az árak a kedvezménytől független változóak voltak. Nagyjából 2-4 euró között mozogtak az árak és ezek tartalmaztak egy levest, salátát, egy almát és magát a főételt. Emiatt a lehetőség miatt mi például alig főztünk saját magunknak a kollégiumokban.

Összességében én meg voltam elégedve az Erasmus élményemmel. Bár az iskolai tapasztalataim nem voltak kiemelkedőek és a kollégiumi tapasztalataim sem feltétlen a legjobbak, én még is szívből ajánlom a Maribori egyetemet. A közösség kifejezetten jó nagyon sok jó baráttra tehettem szert. Nagyon hálás vagyok annak, hogy mindezt megtapasztalhattam mert azon kívül, hogy én is sokat változtam a félév alatt, az angoltudásomnak is nagyon sokat segített. Sokkal magabiztosabban használom a nyelvet mint eddig bármikor. Minden olyan embernek ajánlom az Erasmust aki egy kicsit is kalandvágyó és szeretne többet látni a világból. Nagyon sokféle kultúrával találkozhat az ember és sok új helyre látogathat el.